

тиск и за регистрирането в Министерския съвет на сектата като вероизповедание.

Мормоните превеждат и разпространяват голямо количество религиозно-пропагандна литература и най-вече извадки от "Книгата на Мормон" (Друг завет на Иисус Христос) и "Книгата на Мормон", която е направена като детска читанка. Същевременно издават поредица от обемисти книги, предназначени за вярващите, за жените, за свещениците, в които много подробно обясняват основните принципи и постановки на мормонизма и правила на поведение на неговите последователи. Книгите са отпечатани с много високо качество, илюстрирани с цветни картички, снимки и рисунки.

Още при първите си прояви у нас мормоните скандализират нашето общество със стремежа им да получат от общинските архиви в София, Пловдив и други градове данни за починали българи и да ги изпратят в САЩ. Независимо от обясненията им, че това го правят заради ритуалите си – да кръщават и мъртвъци – българската общественост посреща доста критично тази тяхна дейност. Подложени на съмнение са дори подбудите за това ровене в архивите – дали са чисто религиозни или не. Междувременно те успяват да съберат (преснемат) данни за около 60–70 000 умрели българи.

Обществото ни е шокирано и от самоубийството през м. декември 1993 г. на Светослав Ценков, техен последовател от София.

Църквата на мормоните проявява изключителна упоритост и полага много усилия за проникване и разширяване на своето влияние в страната. Тя изпраща тук периодично свои мисионери, които се занимават с пропагандиране и привличане на нови вярващи. Техни екипи, съставени обикновено от млади хора, правят в градинки и на други публични места малки изложби на книги, брошури и картини. Те се стремят да привлекат вниманието на минаващите, заговарят ги, за да им предложат литература, да вземат адресите им или да установят по-трайни контакти с тях. Облечени прилично и внушаващи доверие, те ходят по домовете и търсят съмишленици или просто любознателни хора. Събират се в частни квартири. Сектата защитава много ревностно своите емисари, когато българските власти вземат негативно отношение към тях поради неурядени документи и визи, нерегистри-

ране в квартирите, където живеят, нерегламентирана пропаганда и пр.

Мормоните проявяват силен стремеж да регистрират повече местни поделения на своята църква и когато молбите им не бъдат удовлетворени, започват да се оплакват пред различни инстанции. Те зализват държавните институции с жалби, че не им се предоставят зали или помещения, в които да провеждат своите събирания. Всеки опит на българските власти или на частни лица да препятстват дейността на техните мисионери е повод за обвинения, че се нарушават правата им, че са малтретирани, наранявани, окрадени и пр.

Към средата на 1997 г. общият брой на пребиваващите мисионери в страната е около 70 души. Те си осигуряват престой у нас в продължение на година и повече като вземат туристически визи всеки месец – пресичат границата и веднага се връщат. Повечето знаят добре български език. Досега в България са пребивавали около 400 мисионери на мормоните. Страната ни периодично се посещава от представители на центъра им в САЩ.

Според техни данни, българите-мормони са около 1000–1500 души. Това очевидно е силно преувеличена цифра и то проличава от някои сбирки на мормоните, проведени в София. В тях участват най-вече самите мисионери и малка група българи.

Мормоните подготвят строежите на два свои храма – в София и Сливен, а по плановете им до 2000 г. трябва да изградят храмове в Пловдив и Варна. Предвидени са 3 млн. долара за строежи и социална дейност. В софийския храм ще има офиси и център за раздаване на помощи.

В съответствие със световната програма за разширяване влиянието на мормоните в света и по повод предстоящата олимпиада в Солт Лейк Сити, в България се забелязва очевидно активизиране на дейността на мормоните в България. Израз на това е и техният стремеж да ангажират със сектата наши държавни дейци. По тяхна покана, през м. октомври 1997 г. на тържества в Солт Лейк Сити по случай 150 г. от преселването на мормоните в щата Юта, присъства Иван Сунгарски – председател на Комисията по вероизповеданията при Народното събрание. Вероятно в следващите години тяхното присъствие и пропаганда в страната ни ще се засилват.